srijeda, 7. srpnja 2021.

P9_TA(2021)0346

Suradnja EU-a i NATO-a u kontekstu transatlantskih odnosa

Rezolucija Europskog parlamenta od 7. srpnja 2021. o suradnji EU-a i NATO-a u kontekstu transatlantskih odnosa (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Europski parlament,

— uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU),

— uzimajući u obzir Sjevernoatlantski ugovor,

— uzimajući u obzir glavu V. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), posebno njegov članak 21. i članak 42.,

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. lipnja 2018. o odnosima EU-a i NATO-a ([1]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. prosinca 2018. o vojnoj mobilnosti ([2]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. veljače 2019. o budućnosti Sporazuma o nuklearnim bojnim glavama srednjeg dometa i utjecaju na Europsku uniju ([3]),

— uzimajući u obzir izjavu glavnog tajnika Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) od 2. kolovoza 2019. o Sporazumu o nuklearnim bojnim glavama srednjeg dometa,

— uzimajući u obzir svoju Zakonodavnu rezoluciju od 26. studenoga 2019. o Prijedlogu direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije ([4]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. siječnja 2020. o provedbi zajedničke sigurnosne i obrambene politike – godišnje izvješće ([5]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. siječnja 2020. o provedbi zajedničke vanjske i sigurnosne politike – godišnje izvješće ([6]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. ožujka 2021. o provedbi Direktive 2009/81/EZ u pogledu javne nabave u području obrane i sigurnosti te Direktive 2009/43/EZ u pogledu transfera obrambenih proizvoda ([7]),

— uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 14. studenog 2016. o globalnoj strategiji EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku Unije naslovljene „Zajednička vizija, zajedničko djelovanje: jača Europa”,

— uzimajući u obzir Odluku Vijeća (EU) 2017/971 od 8. lipnja 2017. o određivanju aranžmana za planiranje i provođenje neizvršnih vojnih misija ZSOP-a EU-a i o izmjeni odluka 2010/96/ZVSP o vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju somalijskih snaga sigurnosti, 2013/34/ZVSP o vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) i (ZVSP) 2016/601 o misiji ZSOP-a Europske unije za vojno osposobljavanje u Srednjoafričkoj Republici (EUTM RCA) ([8]), kojom se uspostavlja Služba za vojno planiranje i provođenje EU-a (MPCC),

— uzimajući u obzir obrambeni paket koji je Komisija predstavila 7. lipnja 2017. u „Dokumentu za razmatranje o budućnosti europske obrane” (COM(2017)0315),

([1]) SL C 28, 27.1.2020., str. 49.
([2]) SL C 388, 13.11.2020., str. 22.
([3]) SL C 449, 23.12.2020., str. 149.
([4]) SL C 232, 16.6.2021., str. 71.
([5]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0009.
([6]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0008.
([7]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2021)0102.
([8]) SL L 146, 9.6.2017., str. 133.

srijeda, 7. srpnja 2021.

— uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 13. i 14. prosinca 2018. o sigurnosti i obrani,

— uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 17. lipnja 2020. o sigurnosti i obrani,

— uzimajući u obzir Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/1639 od 5. studenoga 2020. o utvrđivanju općih uvjeta pod kojima bi treće države mogle iznimno biti pozvane na sudjelovanje u pojedinačnim projektima u okviru PESCO-a ([9]),

— uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 16. studenog 2020. naslovljene „Oporavak kojim se pospješuje prijelaz prema dinamičnijoj, otpornijoj i konkurentnijoj europskoj industriji”,

— uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 20. studenog 2020. o strateškom preispitivanju PESCO-a 2020.,

— uzimajući u obzir odluku Vijeća od 6. svibnja 2021. o sudjelovanju SAD-a, Kanade i Norveške u projektu PESCO-a o vojnoj mobilnosti,

— uzimajući u obzir Zaključke Vijeća od 16. travnja 2021. o Strategiji EU-a za suradnju u indo-pacifičkoj regiji,

— uzimajući u obzir odluku Sjedinjenih Američkih Država o ponovnom pridruživanju Pariškom sporazumu,

— uzimajući u obzir zajedničku izjavu donesenu na sastanku na vrhu EU-a i SAD-a održanom 15. lipnja 2021.,

— uzimajući u obzir zajedničku izjavu donesenu na sastanku na vrhu EU-a i Kanade održanom 15. lipnja 2021.,

— uzimajući u obzir Plan za klimatske promjene i obranu koji je Europska služba za vanjsko djelovanja predložila 6. studenog 2020.,

— uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Komisije i Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 2. prosinca 2020. naslovljenu „Nova strategija EU-a i SAD-a za globalne promjene” (JOIN(2020)0022),

— uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 10. i 11. prosinca 2020. o odnosima EU-a i SAD-a,

— uzimajući u obzir Odluku Vijeća od 22. ožujka 2021. o uspostavi Europskog instrumenta mirovne pomoći,

— uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Komisije i Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 16. prosinca 2020. naslovljenu „Strategija EU-a za kibersigurnost za digitalno desetljeće” (JOIN(2020)0018),

— uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Komisije i Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 7. lipnja 2017. naslovljenu „Strateški pristup otpornosti u vanjskom djelovanju EU-a” (JOIN(2017)0021),

— uzimajući u obzir izjavu članova Vijeća od 26. veljače 2021. o sigurnosti i obrani,

— uzimajući u obzir dogovor pregovarača Europskog parlamenta i Vijeća od 10. prosinca 2020. o Europskom fondu za obranu,

— uzimajući u obzir politički dogovor između Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2020. o Instrumentu za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju (NDICI) za sljedeće razdoblje višegodišnjeg financijskog okvira (VFO 2021. – 2027.),

— uzimajući u obzir Sporazum između EU-a i NATO-a o sigurnosti podataka od 14. ožujka 2003.,

([9]) SL L 371, 6.11.2020., str. 3.

— uzimajući u obzir Zajedničku izjavu o suradnji EU-a i NATO-a, koju su 8. srpnja 2016. u Varšavi potpisali predsjednici Europskog vijeća i Europske komisije te glavni tajnik NATO-a,

— uzimajući u obzir zajednički skup od 74 prijedloga za provedbu Zajedničke izjave iz Varšave koji su vijeća EU-a i NATO-a odobrila 6. prosinca 2016. i 5. prosinca 2017.,

— uzimajući u obzir Zajedničku izjavu o suradnji EU-a i NATO-a, koju su 10. srpnja 2018. u Bruxellesu potpisali predsjednici Europskog vijeća i Europske komisije te glavni tajnik NATO-a, kao i Izjavu sa sastanka na vrhu u Bruxellesu koju su izdali čelnici država i vlada koji su sudjelovali na sastanku Sjevernoatlantskog vijeća u održanog u Bruxellesu 11. i 12. srpnja 2018.,

— uzimajući u obzir pet izvješća o napretku potpredsjednika Komisije / Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i glavnog tajnika NATO-a o provedbi zajedničkog skupa prijedloga koji su zajednički podneseni u lipnju i prosincu 2017. te u lipnju 2018., 2019. i 2020.,

— uzimajući u obzir UN-ove ciljeve održivog razvoja, a posebno cilj br. 16 o promicanju pravednih, mirnih i uključivih društava za održivi razvoj,

— uzimajući u obzir obvezu nuklearnog razoružanja iz članka VI. Ugovora o neširenju nuklearnog oružja za države stranke koje posjeduju nuklearno oružje;

— uzimajući u obzir Izjavu sa sastanka na vrhu u Walesu koju su 5. rujna 2014. izdali čelnici država i vlada koji su sudjelovali na sastanku Sjevernoatlantskog vijeća u Walesu,

— uzimajući u obzir priopćenje sa sastanka na vrhu u Bruxellesu koje su izdali čelnici država i vlada koji su sudjelovali na sastanku Sjevernoatlantskog vijeća u Bruxellesu 14. lipnja 2021.,

— uzimajući u obzir priopćenje čelnika zemalja skupine G7 od 13. lipnja 2021. naslovljeno „Zajednički program za globalno djelovanje s ciljem bolje rekonstrukcije”,

— uzimajući u obzir sastanak na vrhu između SAD-a i Rusije održan u Ženevi 16. lipnja 2021.,

— uzimajući u obzir Program UN-a za razoružanje naslovljen „Osiguravanje naše zajedničke budućnosti”,

— uzimajući u obzir izvješće Skupine za razmatranje koju je imenovao glavni tajnik NATO-a od 25. studenoga 2020. naslovljeno „NATO 2030.: ujedinjeni za novo doba”, a kojom su predsjedali Thomas de Mazière i Wess Mitchell,

— uzimajući u obzir izvješće Skupine mladih lidera NATO-a za 2030. od 4. veljače 2021. naslovljeno „NATO 2030.: prihvatimo promjene, zaštitimo vrijednosti”,

— uzimajući u obzir posjet glavnog tajnika NATO-a Kolegiju povjerenika 15. prosinca 2020.,

— uzimajući u obzir sudjelovanje potpredsjednika Komisije / Visokog predstavnika na sastanku ministara obrane NATO-a održanom 17. i 18. veljače 2021. te na sastanku ministara vanjskih poslova NATO-a održanom 23. i 24. ožujka 2021.,

— uzimajući u obzir govor o stanju Unije koji je predsjednik Komisije Juncker održao 14. rujna 2016.,

— uzimajući u obzir izjave političkih čelnika NATO-a i EU-a od 19. veljače 2021. na minhenškoj konferenciji o sigurnosnim pitanjima pod nazivom „Beyond Westlessness”,

— uzimajući u obzir razmjenu gledišta tijekom sjednice međuparlamentarne konferencije o zajedničkoj vanjskoj i sigurnosnoj politici (ZVSP) te zajedničkoj sigurnosnoj i obrambenoj politici (ZSOP) održane 3. ožujka 2021.,

— uzimajući u obzir Pregled br. 09/2019 Europskog revizorskog suda o europskoj obrani od 12. rujna 2019.;

srijeda, 7. srpnja 2021.

— uzimajući u obzir razmjenu gledišta s glavnim tajnikom NATO-a tijekom zajedničke sjednice Odbora za vanjske poslove, Pododbora za sigurnost i obranu i Izaslanstva za odnose s Parlamentarnom skupštinom NATO-a održane 15. ožujka 2021.,

— uzimajući u obzir članak 54. Poslovnika,

— uzimajući u obzir izvješće Odbora za vanjske poslove (A9-0192/2021),

A. budući da europska i transatlantska solidarnost i partnerstvo čine temelj za prošlu, sadašnju i buduću sigurnost transatlantskog partnerstva; budući da su NATO i EU različite naravi, ali se razvijaju u istom nestabilnom geopolitičkom kontekstu;

B. budući da su i EU i NATO pokrenuli procese promišljanja kako bi se na odgovarajući način prilagodili nezabilježenim globalnim sigurnosnim promjenama; budući da su u lipnju 2020. čelnici EU-a dogovorili pokretanje procesa kojemu je cilj utvrđivanje „strateškog kompasa”; budući da su čelnici NATO-a na nedavnom sastanku na vrhu 14. lipnja 2021. odlučili početi raditi na sljedećem strateškom konceptu NATO-a koji će biti potvrđen na njihovom sljedećem sastanku na vrhu 2022. godine;

C. budući da su u studenome 2020. obavještajne službe država članica EU-a zajednički pripremile prvu sveobuhvatnu i povjerljivu analizu cijelog niza prijetnji i izazova s kojima je Unija suočena, ili bi se mogla suočiti u bliskoj budućnosti; budući da je predviđeno da potpredsjednik Komisije / Visoki predstavnik u studenome 2021. predstavi nacrt Strateškog kompasa, o kojemu bi zatim države članice trebale raspraviti i usvojiti ga u ožujku 2022.; budući da je cilj Strateško kompasa olakšati stvaranje „zajedničke europske kulture u području sigurnosti i obrane”;

D. budući da Europska unija izričito priznaje mjesto koje NATO za članice ima u obrani Europe i njezinih građana (članak 42. stavak 7. Ugovora o EU-u); budući da NATO ima primarnu odgovornost za zajedničku obranu (članak 5. Ugovora iz Washingtona); budući da u pogledu kapaciteta NATO i dalje glavni jamac tehničke i ljudske interoperabilnosti savezničkih snaga te dosljednosti njihovih politika u području opreme; budući da je predanost kolektivnoj samoobrani, sadržana u članku 5. Sjevernoatlantskog ugovora i članku 42. stavku 7. UEU-a, jamstvo solidarnosti među saveznicima i među državama članicama;

E. budući da zajedničke vrijednosti, zajednička povijest i poseban odnos između EU-a, europskih članica NATO-a, SAD-a i Kanade čine temelj transatlantskog savezništva; budući da EU i NATO dijele zajedničke sigurnosne izazove, zajedničke interese u području obrane i sigurnosno okruženje sa sve više izazova;

F. budući da je nakon Zajedničke izjave iz 2016. pokrenut postupak suradnje između EU-a i NATO-a na temelju 74 zajednička prijedloga za djelovanje u područjima borbe protiv hibridnih prijetnji, operativne suradnje, među ostalim na moru i u pitanjima migracija, kibersigurnosti i obrane, obrambenih sposobnosti, obrambene industrije i istraživanja, vježbi i pružanja potpore naporima partnera iz istočnog i južnog susjedstva za izgradnju kapaciteta;

G. budući da se europska sigurnost obrana temelje na političkoj volji te civilnoj i vojnoj sposobnosti Europljana da preuzmu odgovornost u strateškom okruženju koje se posljednjih godina znatno pogoršalo; budući da NATO ne bi trebalo sagledavati isključivo iz perspektive nastavka projekta iz prošlosti, već kao viziju budućnosti svjetske sigurnosti i stabilnosti, kao organizaciju koja mora nastaviti prilagođavati svoju političku strategiju novim izazovima, održati političku solidarnost i koheziju te ostati vjerodostojna i tehnički inovativna;

H. budući da je jedini pravni okvir za odnose EU-a i NATO-a i dalje „dogovoreni okvir” iz 2003. koji je ograničen na dijeljenje zajedničkih struktura, sredstava i kapaciteta NATO-a s EU-om u području planiranja i provedbe vojnih operacija u okviru ZSOP-a EU-a, u skladu s dogovorima „Berlin plus”;

I. budući da je glavni tajnik Stoltenberg 10. studenoga 2020. izjavio da „moramo hitno raditi na kontroli naoružanja i razoružanju” te da su saveznici unutar NATO-a 15. prosinca 2020. ponovno potvrdili predanost očuvanju i jačanju kontrole naoružanja, razoružanju i neširenju oružja;

J. budući da EU i države članice, posebno u razdoblju nakon objave Globalne strategije EU-a iz 2016., vode politike koje im omogućuju da budu aktivniji i utjecajniji globalni akteri za mir i sigurnost te da su stoga pojačali svoju suradnju u području sigurnosti i obrane; budući da ključne etape uključuju uspostavu Europskog fonda za obranu (EDF) i programa koji su mu prethodili, pokretanje stalne strukturirane suradnje (PESCO), koordinirano godišnje preispitivanje u području obrane (CARD), kao i dogovor o Europskom instrumentu mirovne pomoći (EPF);

K. budući da je CARD instrument koji Uniji omogućuje daljnje usklađivanje napora država članica u razvoju obrambenih sposobnosti i utvrđivanje dodatnih područja za suradnju;

L. budući da je u okviru ZSOP-a trenutačno raspoređeno 5 000 članova vojnog i civilnog osoblja EU-a u šest vojnih i 11 civilnih misija i operacija na tri kontinenta, budući da je u okviru tih misija uspješno pružena potpora, izgradnja kapaciteta i osposobljavanje u cilju jamčenja mira, sigurnosti i stabilnosti u područjima trenutačno ili donedavno zahvaćenima sukobima; budući da se kapaciteti Europe u velikoj mjeri temelje na sposobnosti EU-a da vjerodostojno intervenira u vanjskim područjima operacija;

M. budući da je prethodnih mjeseci održan dosad nezabilježen broj rasprava na visokoj razini između EU-a i NATO-a, primjerice prva rasprava između glavnog tajnika NATO-a i kolegija povjerenika EU-a u prosincu 2020. ili sudjelovanje glavnog tajnika NATO-a na Europskom vijeću u veljači 2021.;

N. budući da NATO u okviru postupka obrambenog planiranja (NDPP) svake četiri godine utvrđuje svoju „razinu ambicije" na način da u kvalitativnom i kvantitativnom smislu utvrđuje snage, opremu i kapacitete koje bi saveznici trebali posjedovati kako bi mogli poduprijeti cijeli spektar misija NATO-a i odgovoriti na eventualne prijetnje i izazove;

O. budući da Sjedinjene Američke Države već dugo pozivaju EU i njegove države članice da pojačaju svoje napore u pogledu ulaganja u svoju sigurnost i obranu, kao važan doprinos raspodjeli tereta unutar Saveza;

P. budući da pandemija bolesti COVID-19 ima znatan utjecaj na međunarodne odnose i nacionalne proračune te da su njome dodatno pojačane već postojeće globalne napetosti i sigurnosni izazovi kao što je neodgovorno i agresivno raspoređivanje vojnih snaga; budući da su posebno Kina i Rusija pokušale iskoristiti pandemiju kako bi ostvarile svoje strateške interese; budući da EU i NATO blisko surađuju od početka pandemije, rješavajući pitanja kao što su distribucija medicinske opreme i zdravstvenog osoblja, repatrijacija građana, kiberprijetnje i hibridne prijetnje te suzbijanje dezinformacija i neprijateljske propagande;

Q. budući da je Komisija prilikom predstavljanja akcijskog plana za obranu naglasila da se zbog prekomjernih kapaciteta, fragmentacije i neučinkovitosti europske vojne industrije iz nacionalnih proračuna država članica za obranu godišnje troši dodatnih između 25 i 100 milijardi eura;

R. budući da demokracije moraju pružiti odgovarajući odgovor na današnje izazove; budući da je nekoliko država članica NATO-a i EU-a suočeno s internim izazovima za demokraciju; budući da je na globalnoj razini dojam da su autoritarni režimi, primjerice Rusija i Kina, konsolidirali svoj utjecaj i da provode agresivne politike;

S. budući da ojačanu prednju prisutnost NATO-a na istočnom krilu Saveza, s četiri multinacionalne borbene skupine razmještene u Estoniji, Latviji, Litvi i Poljskoj, predvode SAD, Ujedinjena Kraljevina, Kanada, odnosno Njemačka;

T. budući da je Inicijativa NATO-a za brzu zračnu mobilnost uspješno testirana tijekom pandemije bolesti COVID-19 kada je omogućila hitan prijevoz medicinskih potrepština;

70 godina transatlantske veze u okviru NATO-a

1. uvjeren je da se EU i NATO međusobno približavaju u pogledu svojih sigurnosnih i obrambenih interesa; pozdravlja pojačanu suradnju EU-a i NATO-a od potpisivanja Zajedničke izjave iz Varšave 2016. godine i Zajedničke izjave iz Bruxellesa 2018. te naglašava da je revitalizirano strateško partnerstvo između EU-a i NATO-a ključno za rješavanje

sigurnosnih izazova s kojima se Europa i njezino susjedstvo suočavaju; pohvaljuje postignuća Saveza i naglašava da je on i dalje relevantan; naglašava da NATO treba pojačati napore kako bi se prilagodio promjenjivoj prirodi i povećanoj razini prijetnji i tako i dalje bio vjerodostojan i održiv globalni akter za kolektivnu sigurnost i mir u svijetu; podsjeća da je za one države članice EU-a koje su ujedno i članice NATO-a taj savez temelj kolektivne obrane; poziva EU da nastavi produbljivati transatlantske veze i svoje važno partnerstvo s NATO-om;

2. ponovno potvrđuje svoju ranije izraženu predanost u pogledu ambicija EU-a u području sigurnosti i obrane i ponavlja da je ambicija EU-a biti globalni akter za mir i sigurnost; naglašava činjenicu da je NATO i dalje kamen temeljac za sigurnost i kolektivnu obranu svojih članica i transatlantske zajednice u cjelini te je neophodan forum za savjetovanja i odluke saveznika u području sigurnosti; ponovno potvrđuje svoju potporu snažnoj transatlantskoj suradnji, partnerstvu i prijateljstvu, koji su u proteklih 70 godina doprinijeli uspjesima Europe te bili temelj njezine stabilnosti i sigurnosti od završetka Drugog svjetskog rata;

3. ističe da se partnerstvo EU-a i NATO-a, kao i transatlantska suradnja u cjelini, temelji na zajedničkoj povijesti i potpori temeljnim vrijednostima demokracije, slobode, poštovanja ljudskih prava, vladavine prava te promicanju mira i međunarodne suradnje i međunarodnog poretka utemeljenog na pravilima; naglašava da NATO nije samo vojni savez nego da predstavlja simbol zajedničkih demokratskih vrijednosti;

4. naglašava da je NATO značajan partner i onih država članica EU-a koje nisu članice toga saveza; uviđa da NATO surađuje s nekima od država članica EU-a koje nisu članice NATO-a, među ostalim u okviru programa Partnerstvo za mir (PfP) i Inicijative za partnersku interoperabilnost (PII); podsjeća da se suradnjom EU-a i NATO-a ne smiju dovesti u pitanje politike u području sigurnosti i obrane država članica EU-a koje nisu članice NATO-a; podsjeća da je suradnja NATO-a s državama članicama EU-a koje nisu članice NATO-a sastavni dio suradnje EU-a i NATO-a; pozdravlja sudjelovanje država članica EU-a koje nisu članice NATO-a u inicijativama Saveza, poštujući pritom politika neutralnosti, njihove ustavne okvire, uključenosti trećih zemalja i ambicije EU-a; ističe da ove dvije organizacije imaju različite karakteristike i da se njihova suradnja mora odvijati uz potpuno poštovanje samostalnog odlučivanja i postupaka obiju organizacija i počivati na načelima uzajamnosti i uključivosti, a da se pritom ne dovedu u pitanje specifične karakteristike sigurnosne i obrambene politike svake od država članica; podsjeća na različitu narav i uloge tih organizacija, s obzirom na to da je EU civilna organizacija s vojnim ogrankom za operacije izvan Unije u skladu s člankom 43. stavkom 1. UEU-a (petersberške zadaće), dok je NATO vojni i politički savez zadužen za organizaciju kolektivne teritorijalne obrane svojih članova;

5. ističe da je transatlantska zajednica suočena s nizom raznolikih novih prijetnji, sustavnom konkurencijom i nezabilježenim zajedničkim izazovima za naša demokratska društva, vladavinu prava i poštovanje temeljnih sloboda koji se izravno ili neizravno odražavaju na sigurnost država članica i njihovih građana: od konvencionalnih prijetnji, neučinkovite kontrole oružja i širenja oružja za masovno uništenje, neostvarivanja smanjenja rizika od nuklearnog oružja, nestabilnosti u južnom i istočnom susjedstvu, klimatskih promjena, pandemije i terorizma do hibridnih prijetnji, dezinformacija, kibernapada, zloporabe novih i disruptivnih tehnologija, nesigurnih migracija i promjena u globalnoj ravnoteži snaga; ističe, u vezi s time povezanim izazovima za međunarodni poredak utemeljen na pravilima, da pojačana suradnja između EU-a i NATO-a doprinosi djelotvornom globalnom upravljanju i multilateralizmu;

6. naglašava da transatlantska zajednica može uspješno upravljati tim izazovima samo daljnjim produbljivanjem suradnje i podizanjem partnerstva na novu razinu; ističe činjenicu da i EU i NATO imaju jedinstvene sposobnosti i prednosti; stoga smatra da su komplementarnost napora i pojačana suradnja od iznimne važnosti za održavanje transatlantske sigurnosti; naglašava da, kako bi se bolje riješili zajednički izazovi, prioriteti partnerstva između EU-a i NATO-a moraju biti održavanje političke kohezije i jedinstva, kao i jačanje političkog savjetovanja;

7. uvjeren je da je transatlantska zajednica sposobna ne samo prilagoditi se novim izazovima nego i suočiti se s njima; izražava zahvalnost brojnom osoblju EU-a, NATO-a i država članica na odličnom radu i velikim naporima koje ulažu u zaštitu naših građana;

8. odaje počast svim članovima oružanih snaga transatlantskog saveza koji su poginuli ili su bili ranjeni u vršenju svojih dužnosti, kao i onima koji trenutačno služe;

Jačanje transatlantske suradnje i suradnje EU-a i NATO-a

9. pozdravlja snažnu poruku transatlantskog jedinstva i suradnje poslanu na sastanku na vrhu NATO-a 14. lipnja 2021., koja je pokazala da je savez i dalje vitalan i da se može prilagoditi trenutačnim i novim izazovima; smatra da bi zaključci o suradnji EU-a i NATO-a trebali biti odraženi u radu na sljedećem strateškom konceptu NATO-a; pozdravlja činjenicu da je glavni tajnik NATO-a imenovao neovisnu skupinu stručnjaka, a posebno njihove preporuke za tješnju suradnju EU-a i NATO-a; podržava prijedloge predsjednice Komisije i potpredsjednika Komisije / Visokog predstavnika za vanjske poslove i sigurnosnu politiku iznesene u prosincu 2020. u pogledu dijaloga o sigurnosti i obrani između EU-a i SAD-a; pozdravlja jasno izraženu predanost Bidenove administracije suradnji s partnerima iz EU-a i NATO-a u svim područjima;

10. snažno pozdravlja sastanak na vrhu EU-a i SAD-a održan 15. lipnja 2021. i izražavanje nepokolebljive potpore čvrstoj suradnji NATO-a i EU-a; pozdravlja činjenicu da su EU i SAD zajednički potvrdili da sigurnosne i obrambene inicijative EU-a mogu doprinijeti i europskoj i transatlantskoj sigurnosti te pozdravlja iskazanu namjeru pokretanja namjenskog dijaloga između EU-a i SAD-a o sigurnosti i obrani; ističe ključnu ulogu sigurnosne prisutnosti SAD-a u Europi za sigurnost Europe i svoju punu potporu transatlantskoj suradnji u području sigurnosti; ističe da je snažno partnerstvo EU-a i SAD-a ključan element uspješne suradnje EU-a i NATO-a; ističe da transatlantsko partnerstvo ima koristi od predvidljivog oblikovanja vanjske politike i multilateralnog angažmana; smatra da je promjena administracije SAD-a prilika da se ponovno potvrde zajedničke vrijednosti, primjerice demokracija, vladavina prava, multilateralizam te mir i blagostanje, i da se poboljša međunarodna suradnja u rješavanju zajedničkih prijetnju, uključujući, gdje je to moguće, i zajedničke sankcije;

11. u potpunosti dijeli mišljenje izraženo u završnom priopćenju s nedavnog sastanka na vrhu NATO-a da strateški procesi koji su trenutačno u tijeku u NATO-u i EU-u pružaju jedinstvenu priliku za daljnje jačanje naših savjetovanja i suradnje kako bi se povećala sigurnost naših građana i promicali mir i stabilnost u euroatlantskom području i šire; stoga ponovno upućuje poziv da se trenutačnim i budućim aktivnostima koje se usporedno provode u okviru „strateškog kompasa" EU-a i nedavno najavljenog rada na sljedećem strateškom konceptu NATO-a utvrde jasni prioriteti i identificiraju dodatne sinergije kojima će se ojačati transatlantska veza i poboljšati suradnja EU-a i NATO-a; poziva sve uključene aktere da iskoriste tu priliku kako bi ti procesi bili povezani i na političkoj i na tehničkoj razini; ističe činjenicu da se tim procesima mora zajamčiti dosljednost i utvrditi zajedničke regionalne i globalne prijetnje te potrebne daljnje korake za rješavanje tih prijetnji; izražava svoju viziju prema kojoj bi Strateški kompas EU-a mogao biti temelj za doprinos EU-a sljedećem strateškom konceptu NATO-a; smatra da bi tim odvojenim procesima trebalo zasebno istaknuti dodanu vrijednost svake organizacije, pomoći u definiranju, kada je to primjenjivo, bolje podjele zadaća i, putem stalnog dijaloga i bliske koordinacije, utvrditi bi li u određenom području vodeću ulogu trebao preuzeti EU ili NATO, na način kojim se osnažuju obje organizacije;

12. očekuje da će se dovršenjem Strateškog kompasa produbiti solidarnost EU-a i pomoći u postizanju zajedničke strateške kulture među državama članicama; pozdravlja prvu zajedničku analizu prijetnji iz studenoga 2020. i poziva na daljnje korake prema dogovorenoj zajedničkoj procjeni prijetnji; smatra da bi se integrirani pristup EU-a mogao ažurirati kako bi se u obzir uzeli nalazi analize prijetnji provedene u okviru procesa Strateškog kompasa; smatra da bi u Strateškom kompasu trebalo na odgovarajući način povesti računa o sigurnosnoj dimenziji zemalja u neposrednom susjedstvu EU-a, posebno u zemljama Istočnog partnerstva i zapadnog Balkana, jer se europsko sigurnosno okružje i otpornost ne mogu ostvariti bez dugoročne sigurnosti i otpornosti svih susjeda EU-a;

13. naglašava da su članak 5. Sjevernoatlantskog ugovora te članak 42. stavak 7. UEU-a i članak 222. UFEU-a važni instrumenti za jamčenje solidarnosti među članicama tih organizacija u kriznim situacijama; podsjeća da je do pozivanja na članak 5. Sjevernoatlantskog ugovora došlo nakon terorističkih napada u New Yorku i Washingtonu u rujnu 2001. kako bi se izrazila solidarnost prema SAD-u, dok je do pozivanja na članak 42. stavak 7. UEU-a došlo nakon terorističkih napada u Parizu, kako bi se izrazila solidarnost s Francuskom; poziva na to da se pri preispitivanju strateškog koncepta i izradi

nacrta Strateškog kompasa – poštujući pritom u potpunosti autonomiju u donošenju odluka i jedne i druge organizacije – održi rasprava o međuodnosu članka 42. stavka 7. Ugovora o Europskoj uniji i članka 5. Sjevernoatlantskog ugovora, članaka kojima se utvrđuje nedvosmislena predanosti obiju organizacija solidarnosti i sigurnosti;

14. pozdravlja pozitivnu poruku u pogledu suradnje EU-a i NATO-a u završnom priopćenju sa sastanka na vrhu NATO-a održanog 14. lipnja 2021.; smatra, međutim, da je potrebno uložiti znatno veće napore kako bi se unaprijedila suradnja EU-a i NATO-a i ostvarilo istinsko strateško partnerstvo; naglašava da je EU partnerska organizacija NATO-a i da se suradnja EU-a i NATO-a, kojom se obje organizacije uzajamno osnažuju, temelji na dogovorenim vodećim načelima transparentnosti, reciprociteta, uključivosti i autonomije u donošenju odluka obiju organizacija; naglašava da je razvoj dosljednih, komplementarnih i interoperabilnih obrambenih sposobnosti ključan za povećanje sigurnosti euroatlantskog područja, u skladu s načelom jedinstva snaga; ponavlja da je europska sposobnost za djelovanje, u okviru partnerstva ili autonomno, ključna za komplementarnost i za doprinošenje ispunjavanju temeljnih zadaća NATO-a te za pojačano sprečavanja sukoba, a time i za sigurnost europskog kontinenta u cjelini;

15. stajališta je da bi se buduća suradnja EU-a i NATO-a trebala graditi na iskustvima i poukama jedinstvenog stručnog znanja EU-a i u području civilnog upravljanja krizama i izgradnje kapaciteta, posebno u okviru „Službe za civilno planiranje i provođenje” (CPCC), i području upravljanja vojnim krizama u okviru „Službe za vojno planiranje i provođenje” (MPCC) te na iskustvu stečenom tijekom 37 vojnih operacija koje se na terenu provode od 2003. i kojima se pruža pomoć vojnim akterima u partnerskim zemljama u okviru inicijative „Izgradnja kapaciteta za potporu sigurnosti i razvoju” (CBSD) i Instrumenta mirovne pomoći za Afriku, koji je u međuvremenu integriran u Europski instrument mirovne pomoći;

16. pozdravlja jasnu poruku o važnosti otpornosti izraženu u priopćenju sa sastanka na vrhu NATO-a održanog 14. lipnja 2021.; ističe da bi i EU i NATO trebali ojačati svoju suradnju i biti koordiniraniji u ključnom području otpornosti te ističe ambiciju EU-a da se razvije smislen pristup usmjeren na jačanje različitih civilnih i vojnih aspekata otpornosti, među ostalim u području zaštite kritične infrastrukture, primjerice u prometnom, energetskom i IT sektoru, kao i ulogu EU-a kao ključnog aktera u borbi protiv dezinformacija i lažnih vijesti;

17. pozdravlja pozitivnu odluku Vijeća od 6. svibnja 2021. kojom se odobrava da Nizozemska, kao koordinator projekta vojne mobilnosti, pozove SAD, Kanadu i Norvešku da, na temelju njihovih pojedinačno podnesenih zahtjeva, sudjeluju u projektu PESCO-a o vojnoj mobilnosti, naglašava da to sudjelovanje predstavlja važan korak prema većoj koherenciju aktivnosti EU-a i NATO-a u području razvoja kapaciteta i da će biti konkretan primjer revitalizacije transatlantskog partnerstva; podsjeća da izvanredno sudjelovanje trećih zemalja u projektima PESCO-a, pod uvjetom da se time ne ugrožava cilj poticanja ZSOP-a EU-a i da se ispunjava dogovoreni skup političkih, materijalnih i pravnih uvjeta, može biti od strateškog interesa za Europsku uniju, posebno ako one pružaju tehničko stručno znanje ili dodatne sposobnosti; smatra da to posebno vrijedi za strateške partnere poput saveznika iz NATO-a te zemlje zapadnog Balkana i Istočnog partnerstva; podsjeća na svoje stajalište da sudjelovanje trećih zemalja može biti samo iznimno te da o takvom sudjelovanju treba odlučivati na pojedinačnoj osnovi i na poziv država članica EU-a, kao i da bi ono trebalo pružiti dodanu vrijednost i doprinijeti jačanju ZSOP-a; podsjeća da sudjelovanje trećih zemalja mora biti u skladu s pravilima navedenima u Odluci 2020/1639;

18. podsjeća na važnost transatlantske suradnje u nizu međunarodnih pitanja kao što su klimatske promjene, odgovor na pandemiju, nove disruptivne tehnologije, umjetna inteligencija, kibersigurnost, borba protiv terorizma, uključujući džihadistički terorizam i terorizam pod pokroviteljstvom države, energetika te u području svemira;

19. potvrđuje važnost suradnje između EU-a i NATO-a na zapadnom Balkanu, primjerice između Misije EU-a za uspostavu vladavine prava na Kosovu (EULEX) i misije NATO-a na Kosovu (KFOR); odaje počast vojnoj operaciji ZSOP-a EU-a EUFOR Althea, čije se operativno sjedište u okviru dogovora Berlin Plus s NATO-om nalazi u Vrhovnom stožeru savezničkih snaga u Europi (SHAPE) i kojom se doprinosi sigurnom i zaštićenom okruženju u Bosni i Hercegovini otkad je 2004. preuzela zadaće od NATO-ovih snaga za stabilizaciju (SFOR); ističe da su iskustva i pouke iz tih misija i operacija ključni za to da se svom sadašnjom i budućom suradnjom EU-a i NATO-a pruže mir, sigurnost i stabilnost u pogođenim regijama te potpora za osposobljavanje lokalnih partnera i izgradnju kapaciteta; ističe važnu ulogu koju je integracija

u NATO imala na zapadnom Balkanu stabiliziranjem tih zemalja, što je bilo važno za njihovu europsku perspektivu i postupnu integraciju u EU; smatra da bi EU i NATO trebali povećati potporu za zemlje zapadnog Balkana kako bi se borile protiv zlonamjernih stranih uplitanja zemalja kao što su Rusija, Kina, Turska i Saudijska Arabija, kao i radikalnih skupina i nedržavnih aktera; pozdravlja činjenicu da su tri zemlje zapadnog Balkana u procesu pristupanja EU-u, Albanija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija, postale članice NATO-a;

20. poziva države članice i savezničke zemlje NATO-a da iskoriste sva moguća sredstva za potporu jačanju vojne sigurnosne suradnje s državama kandidatkinjama i potencijalnim državama kandidatkinjama EU-a te s partnerima iz istočnog i južnog susjedstva jer se bez toga ne može zajamčiti sigurnost i stabilnost regije; podsjeća na važnu ulogu EU-a u podupiranju politike otvorenih vrata NATO-a održavanjem bliske političke i operativne sinergije sa zemljama kandidatkinjama, konkretno s Bosnom i Hercegovinom, Ukrajinom i Gruzijom; ističe važnost doprinosa raznih partnerskih zemalja NATO-a euroatlantskoj sigurnosti; poziva na snažniju koordinaciju i učinkovitu raspodjelu zadaća između EU-a i NATO-a u suradnji s trećim zemljama, s posebnim naglaskom na zemlje partnere u NATO-ovu Programu proširenih mogućnosti; ponavlja svoju potporu proširenju i EU-a i NATO-a;

Prijetnje i izazovi s kojima su suočeni EU i NATO

21. izražava iznimnu zabrinutost zbog toga što Rusija pod vodstvom predsjednika Putina nastavlja provoditi militarističke, agresivne i revizionističke politike; pozdravlja jasne poruke u pogledu Rusije izražene na nedavnom sastanku na vrhu NATO-a i sastanku na vrhu EU-a i SAD-a te pozdravlja pokretanje dijaloga na visokoj razini između EU-a i SAD-a o Rusiji; ističe da je potrebno da i NATO i EU imaju dosljednu proaktivnu strategiju i da zakonito, brzo i ujedinjeno odgovaraju na agresivne – i tradicionalne i hibridne – postupke i provokacije Rusije; ponavlja svoju već ranije izrečenu osudu nelegitimnog i nezakonitog pripojenje Krima Rusiji 2014. godine; osuđuje kontinuirano pribjegavanje Rusije kibernapadima, kampanjama dezinformiranja, lažnim vijestima, planiranju ubojstava i trovanju pripadnike oporbe; poziva EU i NATO da iskoriste i prošire trenutačne angažmane kako bi odgovorili na ruske izravne i neizravne agresije i postupke usmjerene protiv Ukrajine, Gruzije i Moldove, kao i na njezine aktualne asertivne aktivnosti u regijama Baltičkog i Crnog mora, u Azovskom moru, istočnom Sredozemlju i na krajnjem sjeveru; podsjeća na važnost poštovanja međunarodnih granica i teritorijalne cjelovitosti ruskih susjeda; podsjeća da transatlantski partneri moraju koordinirati svoj dvojni pristup Rusiji koji se temelji na odvraćanju i dijalogu i pritom održavati redovite kontakte u područjima kontrole oružja, vojne transparentnosti i svih drugih pitanja povezanih sa sigurnošću;

22. osuđuje nedavne ruske sankcije izrečene najvišim europskim dužnosnicima i drugim građanima EU-a, među kojima i predsjedniku Europskog parlamenta, i izražava žaljenje zbog toga što predsjednik Putin očito odbacuje dijalog, kao i zbog kršenja brojnih velikih međunarodnih obveza i stalnih kršenja ljudskih prava i temeljnih sloboda te smatra da kontinuirano agresivno djelovanje i povećana vojna asertivnost Rusije predstavljaju prijetnju euroatlantskoj sigurnosti i stabilnosti; izražava zabrinutost zbog nedavnih opsežnih vojnih aktivnosti Rusije unutar i u blizini Ukrajine; u tom smislu izražava svoju nepokolebljivu potporu suverenitetu i teritorijalnoj cjelovitosti Ukrajine i poziva na jačanje njezinih vojnih kapaciteta i otpornosti;

23. svjestan je da na sve veći utjecaj, asertivnost i rast vojne, tehnološke i političke moći Kine treba odgovoriti koordiniranom transatlantskom strategijom; u tom smislu pozdravlja snažne formulacije korištene na nedavnom sastanku na vrhu NATO-a te na sastanku na vrhu EU-a i SAD-a; izražava ozbiljnu zabrinutost zbog politika koje provode tijela Komunističke partije Kine, primjerice u pogledu suzbijanja demokracije u Hong Kongu, diskriminatornog postupanja prema vjerskim i kulturnim manjinama, posebno Ujgurima u Xinjiangu, prijetnji koje se upućuju Tajvanu te agresivnih politika i djelovanja u Južnokineskom moru; nadalje ističe važnost činjenice da je Kina, kao autoritaran režim, pokrenula sustavno nadmetanje s transatlantskim partnerstvom podrivanjem međunarodnog poretka utemeljenog na pravilima, koji se desetljećima gradi, i koji pokušava preoblikovati u skladu s vrijednostima, doktrinom i interesima Komunističke partije Kine; podsjeća na povećanu prisutnost Kine na međunarodnoj pozornici, kao i u Europi putem inicijative „Jedan pojas, jedan put”, na njezina ulaganja u ključnu infrastrukturu u Europi, aktivnosti u kiberprostoru, na Arktiku i u Africi kao i na dokumentirane krađe intelektualnog vlasništva i gomilanje balističkih raketa; poziva na pomno praćenje kineskih aktivnosti

u području informacijskih i komunikacijskih tehnologija (IKT), posebno u pogledu inicijative Digitalni put svile, kako bi se spriječila ovisnost o infrastrukturi pod kontrolom kineskih poduzeća koja nosi rizik od jednostranog utjecaja Kine na razvoj međunarodnih normi u području IKT-a; poziva EU i NATO da povećaju koordinaciju kako bi se osigurala ključna digitalna infrastruktura i telekomunikacijske mreže protiv neovlaštenih uplitanja stranih zemalja i postupno ukinulo korištenje opreme koju proizvode subjekti iz nedemokratskih zemalja kao što je Kina;

24. potiče EU i NATO da započnu strateški dijalog kako bi se razvio zajednički i koordinirani pristup Kini koji će se oslanjati na prednosti i kapacitete svake organizacije s ciljem postizanja najveće moguće dodane vrijednosti na temelju zajednički dogovorenih strateških ciljeva;

25. izražava ozbiljnu zabrinutost zbog toga što se autoritarni protivnici i konkurenti transatlantskog partnerstva ne koriste samo vojnim, već i političkim, gospodarskim, tehnološkim i društvenim sredstvima kako bi podrivali naša društva i demokracije; ističe znatne sigurnosne i gospodarske izazove povezane s hibridnim prijetnjama, kibernapadima, stranim uplitanjem, uplitanjima u izbore i kampanjama dezinformiranja, koji predstavljaju napad na same temelje naših demokracija; osuđuje nedavni porast broja kibernapada i špijunaže državnih i nedržavnih aktera protiv država članica EU-a i saveznika u NATO-u u kontekstu pandemije bolesti COVID-19, uključujući napade na sektor zdravstvene skrbi; naglašava činjenicu da svi europski napori u području otpornosti također moraju uključivati, kao temelj za pružanje potpore našim obrambenim aktivnostima, jasnu javnu komunikacijsku strategiju za osvještavanje javnosti o transatlantskim sigurnosnim izazovima; smatra da bi, kako bi se suzbile takve nove prijetnje, EU i NATO trebali nastojati usuglasiti i provesti sveobuhvatni pristup za odvažnije, koordinirane i razmjerne odgovore i odgovarajuće sprečavanje sukoba te za mehanizme odvraćanja;

26. ističe da je NATO i dalje jedinstveni forum za obrambenu suradnju između EU-a i njegove bivše države članice Ujedinjene Kraljevine; poziva na sveobuhvatno, uključivo i strateško partnerstvo u području sigurnosti i obrane između EU-a i Ujedinjene Kraljevine; poziva NATO i EU da pojačaju zajedničko djelovanje na međunarodnoj sceni radi zaštite demokracije, među ostalim jačanjem multilateralnih organizacija kako bi se multilateralni poredak utemeljen na pravilima zaštitio od sve snažnijih autoritarnih sila; poziva na aktivno razvijanje tješnjih veza s demokracijama sličnih stavova diljem svijeta; smatra da bi unaprijeđena partnerstva sa zemljama kao što su Japan, Australija i Indija, koje zajedno s SAD-om čine takozvani četverostrani dijalog o sigurnosti, te s Južnom Korejom i Novim Zelandom, uz pojačanu suradnju s Tajvanom, ne samo povećala našu ukupnu sigurnost, već bi mogla pomoći u jamčenju učinkovitije provedbe globalnih normi i pravila, kako je utvrđeno u multilateralnim forumima kao što su Ujedinjeni narodi; u tom smislu potiče i suradnju EU-a i NATO-a s članicama ASEAN-a;

27. potiče EU, NATO i UN da dodatno istraže mogućnosti za bližu suradnju u upravljanju krizama, humanitarnim aktivnostima, očuvanju mira i izgradnji kapaciteta partnera, posebno u zajedničkim područjima djelovanja; poziva na stvaranje uključivijeg okruženja većim sudjelovanjem žena u trima glavnim zadaćama i u svim svojim političkim i vojnim strukturama; potiče EU i NATO da zajedno rade na sustavnijoj provedbi Rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a 1325 o ženama, miru i sigurnosti te da razviju zajedničke aktivnosti edukacije i osposobljavanja;

28. ističe potrebu za dosljednim, jasnim, koherentnim i koordiniranim pristupom EU-a i NATO-a južnom susjedstvu, kojim se odgovara i na tradicionalne prijetnje kao što je terorizam te na rastuću i agresivnu prisutnost Rusije i Kine; ističe dosadašnju suradnje između operacije NATO-a *Ocean Shield* i pomorskih snaga EU-a *Atalanta* u borbi protiv piratstva i osiguravanju sigurnog prolaza u Adenskom zaljevu;

29. poziva na suradnju i koordinaciju na Sredozemlju između vojne operacije Europske unije na Sredozemlju (EUNAVFOR MED IRINI) i operacije NATO-a *Sea Guardian*; naglašava da obje operacije doprinose sigurnosti i stabilnosti na Sredozemlju;

30. zabrinut je zbog sve većih napetosti u indo-pacifičkoj regiji koje predstavljaju prijetnju regionalnoj i globalnoj stabilnosti te poziva na pojačanu suradnju s partnerima istih stajališta u toj regiji, a koja bi trebala uključivati redovit politički dijalog i savjetovanje, razmjenu informacija i koordinaciju obuka i vježbi;

31. poziva na snažnu predanost i koordinaciju između EU-a i NATO-a u održavanju postignutog napretka tijekom posljednja dva desetljeća u Afganistanu u svjetlu povlačenja misije „Resolute Support" Afganistana, što bi se trebalo odvijati na uredan, koordiniran i promišljen način; potiče i podupire nastavak mirovnih pregovora unutar Afganistana uz inzistiranje na tome da taj proces očuva politička, gospodarska i socijalna postignuća afganistanskog naroda od 2001., posebno u pogledu zaštite prava žena, djece i manjina;

32. poziva na pojačanu koordinaciju između EU-a, UN-a i NATO-a u Iraku, među ostalim putem savjetodavne misije EU-a (EUAM) u Iraku i misije NATO-a za Irak (NMI), koje obje pomažu u stabilizaciji te zemlje;

33. potiče dijaloga i suradnju EU-a i NATO-a s partnerskim zemljama u Latinskoj Americi i na Karibima; ističe da je Kolumbija jedini partner NATO-a u Latinskoj Americi i naglašava važnost konsolidiranja dodatnih partnerstva u regiji;

34. svjestan je da hibridni i kibernapadi neprijateljskih država i nedržavnih aktera dovode u pitanje tradicionalne definicije međudržavnog sukoba, špijunaže i sabotaže; poziva EU da dodatno razvije vlastiti paket instrumenata za zaštitu ključne infrastrukture od hibridnih napada; pozdravlja rad poduzet u okviru Savjetodavnog foruma Europske obrambene agencije (EDA) o održivoj energiji u obrambenom i sigurnosnom sektoru (CF SEDSS) kako bi se poboljšala zaštita ključne infrastrukture u EU-u; ističe da bi i EU i NATO trebali dodatno pojačati svoje vlastite kapacitete za sprečavanje, odvraćanje i pružanje odgovora na hibridne napade i kibernapade, uključujući napade na svoje institucije; pozdravlja pojašnjenje iz priopćenja sa sastanka na vrhu NATO-a 2021. godine prema kojemu Sjevernoatlantsko vijeće može odlučiti pozvati se na članak 5. i u slučaju hibridnog ratovanja, kao što to može učiniti u slučaju oružanog napada; poziva na pojačanu suradnju i osposobljavanje u području kiberobrane; predlaže uspostavu zajedničkog informacijskog centra za kiberprijetnje, kao i zajedničke radne skupine EU-a i NATO-a za kibersigurnost kako bi se utvrdili i usuglasili zajednički odgovori na kiberprijetnje; u tom pogledu poziva na snažnu koordinaciju između Agencije Europske unije za kibersigurnost (ENISA) i NATO-ovog Središta izvrsnosti za kibernetičku obranu; poziva na veću koordinaciju EU-a i NATO-a u pogledu uspostavljanja kolektivne odgovornosti za zlonamjerne kiberincidente;

35. pozdravlja rad Europskog centra izvrsnosti za suzbijanje hibridnih prijetnji (Hybrid COE), „Tima za hitne računalne intervencije za institucije, tijela i agencije EU-a" (CERT-EU) i NATO-ove službe za odgovor na računalne incidente (NCIRC) i smatra da je to dobar primjer suradnje EU-a i NATO-a; smatra da bi se zajednički odgovor na kiberprijetnje mogao dodatno razviti u okviru Europskog centra izvrsnosti za suzbijanje hibridnih prijetnji (Hybrid COE), među ostalim zajedničkim tečajevima i osposobljavanjem; uvjeren je da su potrebni dodatni koraci, kao što su napori za uspostavu bolje sinergije civilnih i vojnih komponenti, poboljšanje zajedničke otpornosti i sprečavanje budućih hibridnih prijetnji; ističe potencijal EU-a i NATO-a u oblikovanju globalnih kibernormi na temelju naših zajedničkih vrijednosti; smatra da bi EU i NATO trebali uskladiti svoja stajališta u razvoju programa za međunarodnu kontrolu oružja u ključnim područjima novih i disruptivnih tehnologija s vojnom primjenom;

36. poziva EU i NATO da povećaju zajedničke napore za postizanje i održavanje globalnog tehnološkog uzleta u vojnim kapacitetima, među ostalim zajedničkim financiranjem istraživačkih projekata koji se temelje na pionirskim tehnologijama, kvantnom računalstvu i umjetnoj inteligenciji, i tako potaknu razvoj najsuvremenijih vojnih kapaciteta o okruženju koje se temelji na demokratskim vrijednostima; ističe da su pokretači današnjih inovacija u području novih tehnologija *start-upovi* te mala i srednja poduzeća u civilnom sektoru; ističe da nove tehnologije također nude dosad neviđene mogućnosti za jačanje naših obrambenih kapaciteta; naglašava da su interoperabilnost, zajednički tehnološki standardi i zajedničko ulaganje u najsuvremeniju tehnologiju, istraživanje i inovacije ključni kako bi EU i NATO mogli štititi naše građane na najbolji mogući način; naglašava da razvoj umjetne inteligencije uz poštovanje temeljnih prava i javnog interesa zahtijeva jačanje okvira EU-a za umjetnu inteligenciju uz sudjelovanje javnih i privatnih dionika te dionika civilnog društva; preporučuje da se inicijativama kao što su EDIDP, PESCO i EDF olakšava sudjelovanje MSP-ova tako što bi se uložili veći napori za potporu inkubatorima i ulaganjima kapitala; potiče razvoj skupa zajedničkih kapaciteta EU-a u području umjetne inteligencije kako bi se prevladali tehnički nedostaci i osiguralo da države članice koje nemaju relevantno tehnološko-industrijsko stručno znanje ili sposobnost primjene sustava umjetne inteligencije u okviru svojih ministarstava obrane ne zaostanu;

srijeda, 7. srpnja 2021.

37. ističe brzinu tehnološkog razvoja, uključujući digitalizaciju i povećani potencijal umjetne inteligencije, te poziva države članice EU-a i saveznike iz NATO-a da teže bližoj suradnji kako bi održale tehnološki napredak u pogledu tih megatrendova, osigurale interoperabilnost svojih informatičkih sustava i zajednički nastojale razviti zajedničke etičke standarde za te nove tehnologije i promicati ih na svjetskoj razini; poziva EU i NATO da preuzmu vodstvo u globalnim nastojanjima da se uspostavi sveobuhvatni regulatorni okvir za razvoj i etičnu upotrebu oružja s određenim stupnjem autonomije; potiče EU i saveznike iz NATO-a da aktivno sudjeluju u međunarodnim pregovorima o pravno obvezujućem instrumentu kojim bi se zabranili smrtonosni autonomni oružani sustavi koji nisu pod smislenom ljudskom kontrolom; ističe da je suradnja EU-a i NATO-a ključna kako bi se odgovorilo na ambicije suparnika poput Kine i Rusije u pogledu tehnološke dominacije i njihovu zloporabu tehnologije;

38. svjestan je da klimatske promjene, kao „multiplikator prijetnji i kriza”, predstavljaju dosad nezabilježen izazov globalnom miru, blagostanju, sigurnosti, što se odnosi i na sigurnost ljudi, i stabilnosti; poziva na pojačani dijalog između EU-a i NATO-a radi pružanja odgovora na klimatske promjene i njihove raznovrsne posljedice na međunarodnu sigurnost; podsjeća da EU ima širok raspon nadležnosti i instrumenata koji mu omogućuju da sveobuhvatno odgovori na izazove koje predstavljaju klimatske promjene i uništenje bioraznolikosti; naglašava da bi EU i NATO trebali povećati ulaganja i u zelene tehnologije u cilju poboljšanja vojne učinkovitosti uz istodobno svođenje ekološkog otiska na najmanju moguću mjeru i izbjegavanje daljnje štete po ekosustave;

39. potvrđuje da je svemir ključno područje i da nove tehnologije brzo omogućuju njegovo korištenje kao jednog od područja obrane; uviđa da se time stvaraju i prilike za suradnju EU-a i NATO-a i izazovi za transatlantsku sigurnost; potvrđuje da operabilnost svemirskog sektora NATO-a ovisi o svemirskim resursima njegovih država članica, naglašavajući pritom potrebu za poboljšanjem suradnje na temelju postojećih programa EU-a kao što su Galileo i Copernicus; smatra da bi suradnja EU-a i NATO-a u području svemira mogla pomoći u promicanju standarda sigurnosti u svemiru i najboljih praksi u međunarodnoj zajednici i tako zajamčiti obostrane koristi u područjima komunikacije, navigacije i obavještajnih djelatnosti; naglašava potrebu da EU i NATO nastoje spriječiti korištenje oružja u svemiru; prima na znanje sve veću važnost svemirske sigurnosti i satelita, naglašava važnost satelitskog centra Europske unije i traži od te agencije da izradi analizu i izvješće o sigurnosti i/ili slabim točkama satelita EU-a i država članica u pogledu svemirskog otpada, kibernapada i izravnih raketnih napada;

40. prepoznaje sve veću stratešku važnost regija na krajnjem sjeveru i Arktiku te njihove političke, gospodarske, ekološke i sigurnosne dimenzije te prepoznaje važnost koordinacije između EU-a i NATO-a na Arktiku; naglašava da Arktik mora ostati područje mirne suradnje i poziva na mjere za izgradnju povjerenja kako bi se izbjegli koraci koji vode prema povećanoj vojnoj prisutnosti u toj regiji; primjećuje da Arktičko vijeće ima mandat za jačanje konstruktivnog dijaloga i održivog razvoja; podsjeća na zahtjev EU-a da mu se dodijeli status promatrača u Arktičkom vijeću, podsjeća da EU trenutačno ažurira svoju politiku za Arktik te ponovno poziva na pojačanu suradnju sa svim arktičkim partnerima u svim pitanjima od zajedničkog interesa, i bilateralno i na regionalnoj razini, među ostalim u okviru Arktičkog vijeća, Euroarktičkog vijeća za regiju Barentsovog mora i partnerstava u okviru Sjeverne dimenzije; ističe važnost osiguravanja slobode plovidbe na krajnjem sjeveru; podsjeća na parlamentarnu dimenziju suradnje na Arktiku, među ostalim putem Stalnog odbora parlamentarnih zastupnika arktičke regije (SCPAR), u kojem sudjeluje i Europski parlament;

41. pohvaljuje blisku suradnju između EU-a i NATO-a tijekom pandemije COVID-a 19; ističe važnu ulogu oružanih snaga NATO-ovih saveznica i država članica EU-a tijekom pandemije bolesti COVID-19 i pozdravlja vojnu pomoć u operacijama civilne zaštite, osobito pri postavljanju poljskih bolnica, prijevozu pacijenata te isporuci i distribuciji opreme; potiče uspostavu zajedničkih inicijativa EU-a i NATO-a s ciljem olakšavanja međugranične upotrebe vojnih logističkih kapaciteta za suočavanje s takvim hitnim situacijama kako bi se omogućile bolja koordinacija, sinergija, solidarnost i podrška; naglašava potrebu za poboljšanjem pripremljenosti EU-a i NATO-a na kemijske, biološke, radiološke i nuklearne (KBRN) prijetnje; uvjeren je da zajednički napori EU-a i NATO-a u rješavanju krize uzrokovane bolešću COVID-19 izravno doprinose jačoj otpornosti naših društava; ističe da je pandemija bolesti COVID-19 pokazala kakve izazove disruptivne krizne situacije, posebno one netradicionalne prirode kao što su pandemije i prirodne katastrofe, predstavljaju za našu trenutačnu razinu otpornosti; sa zabrinutošću primjećuje da je kriza uzrokovana bolešću COVID-19 negativno utjecala ne samo na javno zdravlje i gospodarstvo nego i na sigurnost jer je ubrzala geopolitička suparništva i povećala nesigurnost,

primjerice u pogledu kontinuiteta lanaca opskrbe, s trajnim posljedicama za europsku i međunarodnu sigurnost i stabilnost; poziva na jačanje suradnje EU-a i NATO-a u pogledu boljeg rješavanja netradicionalnih izvanrednih situacija koje bi trebale uključivati analizu iskustava stečenih tijekom pandemije bolesti COVID-19, redovite vježbe osposobljavanja u cilju bolje pripreme država članica i saveznika za predviđanje prirodnih katastrofa i katastrofa izazvanih ljudskim djelovanjem i bolje upravljanje njima te na razvoj zaliha opreme za hitne slučajeve i potrebne imovine;

Vrijeme je da se ostvare ambicije EU-a u području obrane

42. uvjeren je da države članice moraju povećati napore kako bi ostvarile razinu ambicije EU-a i kako bi se poboljšale mogućnosti djelovanja EU-a razvijanjem sposobnijeg mobilnijeg, interoperabilnijeg i održivijeg skupa vojnih i civilnih sposobnosti i snaga, čime bi se EU-u omogućilo davanje razmjernijeg i odlučnijeg doprinosa transatlantskoj sigurnosti i istodobno napredovanje prema strateškoj autonomiji, te bi se dodatno otvorio put postupnoj uspostavi europske obrambene unije (EDU) u skladu s člankom 42. UEU-a, ako tako jednoglasno odluči Europsko vijeće; naglašava da se strateškom autonomijom jača transatlantsku sigurnost i da ni u kojem slučaju ona nema za cilj dupliciranje mjera i resursa ili odvajanje ili slabljenje NATO-a, nego komplementarnost i interoperabilnost s naporima i sposobnostima NATO-a; istovremeno ističe da strateška autonomija EU-a ne podrazumijeva samo razvoj obrambenih sposobnosti, na temelju snažne i neovisne europske obrambene tehnološke i industrijske baze, nego i institucionalni kapacitet EU-a za djelovanje, s partnerima, a naročito s NATO-om, ako je to moguće, ili samostalno, ako je to potrebno; smatra da će pojačani europski napori u razvoju kapaciteta EU-u omogućiti da preuzme veću odgovornost za europsku sigurnost, uključujući u europskom susjedstvu, i globalnu stabilnost i da bolje promiče zajedničke interese i vrijednosti EU-a i NATO-a; ističe da će Europska unija sa strateškom autonomijom služiti kao stup za jačanje transatlantskog saveza i omogućiti učinkovitiji i djelotvorniji pristup nekim od globalnih izazova s kojima se treba suočiti danas i u bliskoj budućnosti;

43. čvrsto vjeruje da, s obzirom na dosad neviđenu razinu izazova, ambicije EU-a u pogledu PESCO-a i razvoja kapaciteta moraju obuhvatiti cijeli spektar paketa snaga; podsjeća da su ulaganja EU-a u obranu zapravo ulaganja u sigurnost transatlantske zajednice u cjelini, što će dovesti do pravednije raspodjele tereta između transatlantskih partnera NATO-a; ističe važnost razvoja obrambenih sposobnosti kako bi se na odgovarajući način odgovorilo na zajedničke prijetnje; smatra da države članice EU-a, posebno onih 21 država koje su istovremeno i članice NATO-a, trebaju dosljedno djelovati te da bi trebale razmotriti da se jasno utvrdi „europska razina ambicije" u pogledu razvoja sposobnosti u NATO-u, posebno povećanjem ulaganja u istraživanja i inovacije i poštujući transatlantsko partnerstvo; poziva 21 državu članicu i EU-a i NATO-a da primjenjuju načelo „jedinstva snaga" na način da isti skup potencijalno dostupnih kapaciteta za potrebe planiranja prijave i u okviru EU-a i u okviru NATO-a; potiče veće napore članova obiju organizacija kako bi se postigla veća usklađenost rezultata NATO-ova procesa obrambenog planiranja (NDPP) i inicijativa EU-a za razvoj kapaciteta, posebno ciljeva sposobnosti sa snažnim učinkom (HICG), plana EU-a za razvoj sposobnosti (CDP) i koordiniranog godišnjeg preispitivanja EU-a u području obrane (CARD), u onih slučajevima u kojima se zahtjevi preklapaju, kako bi se izbjeglo nepotrebno dupliciranje i bolje odgovorilo na nove prijetnje; ističe važnu ulogu Europske obrambene agencije (EDA) u izradi plana EU-a za razvoj sposobnosti; naglašava da se pri svakom preispitivanju ciljeva EU-a moraju uzeti u obzir i njegovi glavni ciljevi i ciljevi sposobnosti sa snažnim učinkom; ističe da je takvo preispitivanje ključno kako bi se u potpunosti iskoristile prednosti inicijativa kao što je PESCO; nadalje, uvjeren je da EU mora poboljšati povezanost između planiranja, istraživanja i razvoja sposobnosti;

44. smatra da bi europski saveznici u NATO-u, po mogućnosti uz potporu europskih partnera koji nisu članovi NATO-a, trebali nastojati zajamčiti odgovarajuću podjelu tereta i odgovornosti kako bi u odgovarajućem udjelu doprinijeli NDPP-u, čime bi se odrazili europska važnost i uloga unutar Saveza; smatra da bi to imalo dodatni učinak jačanja sposobnosti Europe za samoobranu te bi posljedično također povećalo njezine operativne kapacitete;

45. naglašava da transatlantsko partnerstvo može biti uspješno samo ako sve države članice ispune svoje obveze, uključujući obveze u pogledu ulaganja u obranu, i uzajamno si pružaju potporu; naglašava cilj NATO-a od 2 %, ponovno istaknut na sastanku na vrhu NATO-a u Walesu 2014. godine, koji su neke europske članice NATO-a ispunile, i naglašava da postizanje tog cilja također predstavlja ulaganje u europsku sigurnost i stabilnost, čime se jamči spremnost za suočavanje

s novim globalnim izazovima; isto tako podsjeća na obvezu da se 20 % godišnjeg proračuna za obranu troši na ključno područje istraživanja i razvoja; ističe da nove prijetnje kao što su kibernetičke i hibridne prijetnje predstavljaju dodatne sigurnosne izazove te stoga zahtijevaju dodatna sredstva; ističe činjenicu da se, kao što je pandemija pokazala, sigurnost ne može mjeriti samo kao postotak potrošenog BDP-a te da bi pri procjeni doprinosa za jačanje zajedničke obrane saveza trebalo uzeti u obzir i brojne druge elemente; poziva na to da se rashodi za obranu u apsolutnim iznosima ne smanjuju zbog gospodarskih izazova s kojima se suočavaju članice EU-a i NATO-a zbog pandemije bolesti COVID-19;

46. naglašava da bi Europa, koliko je to moguće, trebala razmotriti te strateške izazove na sveobuhvatan i koherentan način u okviru „integriranog pristupa" EU-a, koji bi trebalo stalno poboljšavati boljim mehanizmima koordinacije i zapovjednim strukturama kao i uzimanjem u obzir novih prijetnji i izazova, te bi potom trebala razmotriti koje sposobnosti mogu zajedno razviti, što bi u konačnici služilo doprinosu država članica EU-a zajedničkoj obrani NATO-a te istodobno jačalo interoperabilnost njihovih sposobnosti;

47. ponavlja svoju potporu učinkovitoj provedbi direktiva iz „obrambenog paketa" koje se odnose na javnu nabavu u području obrane, sigurnosti i transfera obrambenih proizvoda; naglašava da bi potpuna provedba tih direktiva predstavljala važan korak prema europskoj obrambenoj uniji jer bi time obrambena politika EU-a postala dosljednija te bi se potaknuo razvoj europske obrambene industrije; uvjeren je da je njihova provedba učinkovit način za suzbijanje kontinuirane fragmentacije europskog unutarnjeg tržišta obrambenih proizvoda, koja i dalje dovodi do nepotrebnog dupliciranja i brojnih neučinkovitosti u izdacima za obranu u državama članicama; ističe važnost snažne, konkurentne i inovativne europske obrambene tehnološke i industrijske baze (EDTIB), zajedno s pojavom tržišta obrambene opreme EU-a koje u potpunosti poštuje pravila unutarnjeg tržišta i Zajedničko stajalište EU-a o izvozu oružja; smatra da bi se time povećala europska sigurnost i bolje opremili članovi obiju organizacija; poziva da se ulože dodatni napori kako bi se ostvarilo potpuno funkcionirajuće zajedničko obrambeno tržište; ističe važnost EDF-a za udruživanje nacionalnih sredstava za zajedničko istraživanje, razvoj, nabavu, nabavu, održavanje i osposobljavanje te poziva na strateško dugoročno usmjeravanje financiranja projekata iz EDF-a; poziva na veću sinergiju između EDTIB-a i vodećih aktera iz privatnog sektora u razvoju novih tehnologija s dvojnom namjenom, kao što je umjetna inteligencija, uz istodobno osiguravanje sinergija s drugim akterima (članovima civilnog društva, znanstvenicima itd.); naglašava važnost suradnje između EDA-e i NATO-a i prepoznaje vrijednost industrijske suradnje EU-a u području obrane u okviru transatlantske obrambene tehnološke i industrijske suradnje (TADIC); podsjeća na dugoročnu ambiciju izgradnje snažne transatlantske suradnje u obrambenom i industrijskom sektoru kako bi se olakšao transatlantski tehnološki i industrijski razvoj i riješila, među ostalim, pitanja povezana sa sigurnošću opskrbe, zajedničkim pristupom pravima intelektualnog vlasništva, izravnim stranim ulaganjima i uzajamnim pristupom obrambenim tržištima; poziva Komisiju da aktivno surađuje s NATO-om radi poticanja transatlantskog tehnološkog i industrijskog razvoja; podsjeća da su europske obrambene inicijative komplementarne s inicijativama NATO-a i da im je cilj potaknuti sudjelovanje država članica u području obrane; potiče tijesnu suradnju između EDA-e i međunarodnog osoblja NATO-a;

48. ističe važnost zajedničkih europskih projekata, uz puno poštovanje međunarodnog prava, kao što su zračni borbeni sustav budućnosti (FCAS), Eurodrone i glavni kopneni borbeni sustav (MGC) te poziva na daljnje ambiciozne i opipljive projekte;

49. pozdravlja predanost EU-a i SAD-a, izraženu na nedavnom sastanku na vrhu EU-a i SAD-a, da djeluju u smjeru postizanja administrativnog dogovora između EDA-e i SAD-a; poziva na sklapanje sličnog dogovora s drugim saveznicima iz NATO-a koji nisu države članice EU-a, posebno onima s kojima su započeli pregovori o pristupanju EU-u, uz poštovanje svih potrebnih zaštitnih mjera za zaštitu sigurnosnih i obrambenih interesa EU-a i njegovih država članica, kako bi se produbila transatlantska suradnja u području obrane osiguravanjem potpune tehničke interoperabilnosti vojnih tehnologija;

50. pozdravlja produljenje sporazuma Novi START kojim se objema potpisnicama osigurava dodatno vrijeme za nastavak pregovora u cilju postizanja dogovora o novom instrumentu za nadzor naoružanja; poziva EU i NATO da nastoje uključiti druge države; poziva EU i NATO da nastoje uključiti i druge države, posebno Kinu; podsjeća da je potrebno povećati suradnju i ulaganja u ključnom području protuzračne i proturaketne obrane; izražava veliku zabrinutost zbog

isteka Sporazuma o nuklearnim bojnim glavama srednjeg dometa, što je dovelo do novih sigurnosnih rizika, posebno za europske zemlje; poziva na to da se priznaju europski razlozi ta zabrinutost u pogledu sigurnosti i da se oni na odgovarajući način riješe; žali zbog nedavnih povlačenja iz Sporazuma o otvorenom nebu;

51. ponovno potvrđuje svoju punu podršku predanosti EU-a i njegovih država članica Ugovoru o neširenju nuklearnog oružja kao temelju režima neširenja nuklearnog oružja i nuklearnog razoružanja; ističe da je potrebno poduzeti učinkovite mjere u cilju nuklearnog razoružanja; ponavlja svoj prethodno izraženi stav da su međunarodni mir i sigurnost jači u svijetu u kojem nuklearno oružje ne postoji i ne širi se; potiče EU i NATO da teže ambicioznom programu za očuvanje o jačanje učinkovite međunarodne kontrole oružja, razoružanja i neširenja oružja kao temelja globalne, transatlantske i europske sigurnosti te podsjeća da treba provoditi politike da osmišljene za pospješivanje smanjenja nuklearnih arsenala i za ograničavanje razmještanja hipersoničnih projektila; izražava zabrinutost zbog trenutačnog razvoja događaja i inicijativa u Iranu u pogledu njegova programa obogaćivanja urana; ponovno ističe svoju trajnu potporu Zajedničkom sveobuhvatnom akcijskom planu (ZSAP) kao najboljem mogućem sredstvu za dobivanje jamstava da se u Iranu nuklearna energija koristi isključivo u civilne svrhe; pozdravlja ponovno pokretanje pregovora i poziva sve strane da u potpunosti poštuju preuzete obveze;

52. poziva da EU i njegove institucije da, na temelju „integriranog pristupa", razviju i zajedničku europsku kulturu u području sigurnosti i obrane, kojom se poštuje specifičan karakter politika sigurnosti i obrane država članica, i strateški pristup tijekom cjelokupnog postupka donošenja politika, a koji bi se posebno trebao primjenjivati na odluke u područjima trgovine, upravljanja lancima opskrbe, provjere ulaganja, razvojne suradnje, infrastrukture, mobilnosti i digitalnih tehnologija; ističe ključnu ulogu koju u tom pogledu ima Strateški kompas; ističe da, kada je riječ o područjima kao što su hibridne i kiberprijetnje te kampanje za suzbijanje dezinformacija, institucije EU-a imaju sve mogućnosti razviti zajedničke odgovore; u tom pogledu pozdravlja paket mjera za sigurnosnu uniju iz prosinca 2020. i smatra da je to dobar prvi korak nakon kojeg moraju brzo uslijediti daljnje mjere; prima na znanje prijedlog Direktive o sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava („NIS 2");

53. naglašava važnost vojne mobilnosti u osiguravanju brzog raspoređivanja snaga unutar i izvan EU-a, što je važno za učinkovitu i preventivnu obranu; poziva EU i njegove države članice da pojačaju napore kako bi se nastavilo uklanjati proceduralne prepreke vojnoj mobilnosti; pozdravlja nezamjenjivu ulogu EU-a u poboljšanju vojne mobilnosti i zahtijeva znatno povećanje napora uloženih u provedbu tog projekta, posebno pomoću stalne strukturirane suradnje, ali i tako što će se države članice podupirati da svoje industrijske baze potiču da predlažu konkurentne projekte koji ispunjavaju uvjete za sufinanciranje sredstvima EU-a; poziva na veće sinergije sa strane EU-a između različitih uključenih aktera; naglašava da je za uspjeh vojne mobilnosti potreban pristup na svim razinama vlasti koji uključuje institucije EU-a, države članice i NATO; poziva na razmatranje akcijskog plana usmjerenog na zajedničke interese EU-a i NATO-a u vojnoj mobilnosti povećanjem ambicija u područjima kao što su digitalizacija, kiberotpornost prometne infrastrukture i sustava te mogućnosti upotrebe rješenja umjetne inteligencije u korist vojne mobilnosti; smatra da taj projekt pokazuje dodanu vrijednost suradnje EU-a i NATO-a i da je dokaz o tome kako instrumenti i nadležnosti EU-a mogu doprinijeti kolektivnoj obrani NATO-a; pozdravlja činjenicu da su znatna sredstva EU-a dodijeljena za zajedničke obrambene projekte, unatoč tome što to nije bilo u skladu s početnim ambicijama; podsjeća da je 38 od 46 aktualnih projekata PESCO-a odgovaraju prioritetima planiranja obrane NATO-a i pozdravlja moguće sudjelovanje trećih zemalja u takvim projektima, u skladu s odredbama relevantne Odluke Vijeća;

Prema ambicioznom partnerstvu

54. u potpunosti podržava navod iz nedavnog priopćenja NATO-a prema kojemu je Europska unija i dalje jedinstven i ključan partner NATO-a; u tom svjetlu ponovno ističe svoje čvrsto uvjerenje da se odnosi NATO-a i EU-a moraju unaprijediti na istinski stratešku razinu kako bi se ostvario puni potencijal partnerstva, nadovezujući se na već postignuti nezapamćeni napredak i s ciljem uspostave stvarnih odnosa na razini organizacija; poziva na redovito održavanje posebnih sastanka na vrhu svih čelnika država i vlada NATO-a i EU-a radi očuvanja povjerenja i razumijevanja na najvišoj razini, dok je njegova dugoročna vizija uspostava Partnerskog vijeća EU-a i NATO-a; nadalje potiče raspravu o osnivanju stalnog Vijeća ministara obrane EU-a koje bi se trebalo usko povezati sa sastancima ministara obrane NATO-a; u tom smislu ističe načelo uključivosti;

55. ponovno skreće pozornost na načelo uključivosti i potiče povećanje broja zajedničkih neformalnih sastanaka, kao i zajedničkih izjava i komunikacija glavnih predstavnika institucija EU-a i NATO-a; ponavlja svoje prethodne pozive EU-u i NATO-u da organiziraju redovite i ambicioznije zajedničke vježbe, oslanjajući se na postojeću praksu usporednih i koordiniranih vježbi (PACE), pri čemu bi trebalo osigurati sudjelovanje svih država članica i saveznika, čime bi se poboljšalo uzajamno razumijevanje EU-a i NATO-a i dodatno poboljšala suradnja među osobljem; potiče poboljšanu razmjenu neklasificiranih i povjerljivih informacija u budućim vježbama, na uključiv i nediskriminirajući način, kao prvi korak za razmjenu informacija u stvarnim kriznim situacijama;

56. poziva sve članice da daju doprinos sklapanju sporazuma o sigurnosti između Cipra i NATO-a;

57. pozdravlja napredak ostvaren u pogledu 74 zajednička prijedloga za djelovanje; smatra, međutim, da je potrebna veća politička potpora kako bi se zajamčila njihova potpuna provedba; nadalje poziva da se utvrde vodeći projekti, primjerice u području novih i disruptivnih tehnologija (ETD) i nadopuna gorivom u letu, po uzoru na projekte u području vojne mobilnosti, kako bi se povećala odgovornost, a suradnja učinila konkretnijom i usmjerenijom na rezultate;

58. naglašava da EU i NATO moraju koordinirati svoje napore u borbi protiv terorizma poboljšanjem trenutačnih praksi razmjene obavještajnih podataka među državama članicama i saveznicima iz NATO, s posebnim naglaskom na postizanju bolje zajedničke informiranosti o stanju u ključnim područjima koja uključuju pojavu novih sigurnih utočišta i upotrebu novih i disruptivnih tehnologija i hibridnih taktika među teroristima;

59. potvrđuje da se, s obzirom na institucionalna ograničenja, suradnja EU-a i NATO-a u velikoj mjeri odvija među osobljem, na neformalnoj i tehničkoj razini, što ponekad ograničava aktivno sudjelovanje svih država članica i saveznika; smatra da ta ograničenja predstavljaju nesigurnost u pogledu transatlantske i europske sigurnosti, među ostalim zbog moguće blokade pristupa NATO-ovim strukturama za operacije EU-a u području ZSOP-a; smatra da je takva situacija neodrživa i stoga snažno potiče sve dionike da u dobroj vjeri zajednički rade na iznalaženju rješenja kojim bi suradnja na svim razinama postala formalnija i predvidljivija, s ciljem uspostave istinskih i čvrstih odnosa na razini organizacija; pozdravlja raspravu o budućim vojnim zapovjednim kapacitetima EU-a koji moraju biti interoperabilni i kompatibilni s NATO-om kako bi se zajamčila najučinkovitija operativna sposobnost jedinstvenog skupa snaga;

60. naglašava potrebu za jačanjem jedinstva, solidarnosti i kohezije među saveznicima; prima na znanje ozbiljne sporove između saveznika u istočnom Sredozemlju; pozdravlja uspostavu mehanizma NATO-a za smirivanje napetosti; podsjeća na svoju zabrinutost zbog toga što je Turska kupila ruski raketni sustav S-400; naglašava važnost daljnjih mjera za izgradnju povjerenja koje se temelje na dijalogu i uzajamnom poštovanju; duboko je zabrinut zbog postupaka Turske, strateški važnog susjeda i saveznika u NATO-u; poziva Tursku da se suzdrži od daljnjih provokativnih i destabilizirajućih postupaka te je poziva provodi vanjsku, sigurnosnu i unutarnju politiku koja je u skladu s obvezama i očekivanja za državu kandidatkinju za članstvo u EU-u i članicu NATO-a;

61. podsjeća da se i EU i NATO temelje na zajedničkim demokratskim načelima; podsjeća da je Sjevernoatlantski ugovor izravno povezan s Poveljom UN-a; poziva NATO da od svojih članica zahtijeva potpunu usklađenost sa svim člancima Povelje UN-a; ističe da su za transatlantsko partnerstvo potrebne ne samo snažne oružane snage, nego i snažna i otporna društva; ističe da se snažni demokratski temelji, koji počivaju na poštovanju međunarodnog poretka utemeljenog na pravilima, i snažno transatlantsko partnerstvo međusobno podupiru te da se samo tako može zajamčiti dugovječnost naših demokracija; izražava potporu ideji koju je iznijela Bidenova administracija o organizaciji sastanka na vrhu demokratskih zemalja; poziva da se pojačaju napori kako bi povelo računa o težnjama mlađih generacija i omogućilo njihovo stvarno sudjelovanje u našim demokratskim procesima i kako bi im se jasno predstavili strateški izazovi s kojima se naša društva suočavaju, kako bi se zajamčilo da će se mladi uključiti u ta ključna pitanja i aktivno podržati naše zajedničke napore;

62. podsjeća da je snažnija uloga EU-a u području sigurnosti i obrane utvrđena kao prioritet europskih građana u anketama koje je proveo Eurobarometar; predlaže da bi se suradnja EU-a i NATO-a te sigurnosna i obrambena pitanja u cjelini trebala rješavati na nadolazećoj Konferenciji o budućnosti Europe, kako bi se zajamčilo da se čuje glas građana;

63. podsjeća na važnost proaktivne, djelotvorne i transparentne komunikacije, i unutar EU-a i prema van, te poziva na tješnju suradnju između osoblja NATO-a i EU-a zaduženog za stratešku komunikaciju, posebno u pogledu borbe protiv dezinformacija, stranog uplitanja i kibernapada, u strateški važnim područjima kao što su zemlje zapadnog Balkana i Istočnog partnerstva; poziva na bolju razmjenu informacija pri identificiranju hibridnih napada kako bi se povećala sposobnost reagiranja; ustraje, međutim, u tome da i EU i NATO moraju zadržati svoje neovisne kapacitete; podržava ideju da se otvore neovisni centara izvrsnosti za učenje stranih jezika koji se govore u strateški važnim regijama;

64. ističe važnost parlamentarne diplomacije i ponavlja svoje prethodno upućene pozive da se ojača uloga Parlamentarne skupštine NATO-a; predlaže da Stalni odbor Parlamentarne skupštine NATO-a izaslanstvu Europskog parlamenta u Parlamentarnoj skupštini NATO-a dodijeli punopravni status, čime bi se ukazalo na važnost suradnje EU-a i NATO-a; poziva na zajednički sastanak Odbora za vanjske poslove (AFET) Europskog parlamenta i Odbora za vanjske poslove Zastupničkog doma Sjedinjenih Američkih Država kako bi se raspravilo o zajedničkim sigurnosnim prijetnjama transatlantskom partnerstvu i o tome kako bi pojačana suradnja EU-a i NATO-a mogla pomoći u rješavanju tih prijetnji;

65. pozdravlja prvo sudjelovanje glavnog tajnika NATO-a na sastanku Kolegija povjerenika 15. prosinca 2020., čime je poslana snažna poruka o obostranoj predanosti jačanju partnerstva između NATO-a i EU-a; pohvaljuje glavnog tajnika NATO-a Jensa Stoltenberga za njegovo vodstvo i odlučnost da unaprijedi odnose EU-a i NATO-a, što odgovara ambicijama i prioritetima koje je postavilo vodstvo EU-a;

o

o o

66. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, Europskoj službi za vanjsko djelovanje, potpredsjedniku Komisije / Visokom predstavniku Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, glavnom tajniku NATO-a, Europskoj obrambenoj agenciji, vladama i parlamentima država članica EU-a i NATO-a i Parlamentarnoj skupštini NATO-a.